

## Arrest

nr. 96 567 van 4 februari 2013  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 26 november 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 oktober 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 januari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 februari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. NEERINCKX, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

*"A. Feitenrelaas*

*U verklaart het Russische staatsburgerschap te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn. U bent geboren in het dorp Pokrovskoye (Dagestan), waar u ook woont. U bent de broer van L. S. (...) (O.V. X).*

*Uw problemen zijn het gevolg van de problemen van uw broer. Met wie of waarom hij problemen heeft, weet u niet, omdat uw ouders u daar nooit iets over gezegd hebben. Vier à vijf jaar geleden is uw broer naar België vertrokken. Kort daarna wordt er een huiszoeking gedaan bij u thuis, maar vanaf dan blijft het voor uw familie rustig.*

*Op 2 juni 2012 wordt u door de politie van Khassavyurt van thuis uit meegenomen voor ondervraging naar het politiegebouw van Khassavyurt. Ze stellen u vragen over uw broer. 's Avonds mag u gaan. Op 26 juni 2012 gebeurt dit een tweede keer. Op 22 augustus 2012 wordt u opnieuw*

meegenomen, maar door onbekenden. U wordt meegenomen naar een onbekende plaats. Opnieuw stellen ze vragen over uw broer. U wordt daarbij gefolterd. U wordt gedwongen een document te ondertekenen. Nadat uw familie 10.000 dollar losgeld betaalt, wordt u vrijgelaten op 28 augustus 2012. Uiteindelijk verlaat u Dagestan diezelfde avond met uw oom, die u een lift geeft tot aan de Russische grens – u weet niet dewelke. Daar regelt uw oom een vrachtwagen voor u, waarin u eerst in de laadruimte zit en later in de cabine. In deze vrachtwagen legt u de hele weg af tot België, waar u op 3 september 2012 aankomt en diezelfde dag asiel aanvraagt.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor aan de Belgische asielinstanties: uw originele interne Russisch paspoort en uw originele geboorteakte.

#### **B. Motivering**

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich voor uw asielaanvraag volledig beroept op de problemen van uw broer L. S. (...) (O.V. 6.145.543). U verklaart ook dat uw problemen (i.e. uw drie arrestaties in juni en augustus 2012) het gevolg zijn van de problemen van uw broer – over wie u echter niet weet te zeggen met wie of waarom hij problemen had (CGVS p. 3, p. 5 & p. 8). Aangezien in het kader van de asielaanvraag van uw broer door het Commissariaat-generaal beslist werd dat hem de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend, kan in uw hoofde evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voor een weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing over uw broer is genomen, dient verwezen te worden naar zijn beslissing, waarvan u een kopie in bijlage vindt.

Uw intern Russisch paspoort en uw geboorteakte bevatten enkel informatie over uw identiteit, die hier niet betwist wordt. Deze documenten zijn bijgevolg niet van dien aard dat ze deze beslissing zouden kunnen beïnvloeden.

Wat betreft de situatie van de etnische Tsjetsjenen in Dagestan dient gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, blijkt dat in het licht van de algemene veiligheidssituatie eenieder die gelieerd wordt aan de rebellenbeweging, ongeacht de etnie, een risico loopt op problemen met de autoriteiten. De rebellenbeweging bestaat reeds lang niet meer overwegend uit Tsjetsjenen, maar wordt soms nog gelinkt met de rebellie in Tsjetsjenië, zonder dat dit echter resulteert in acties tegen of een vervolging van deze bevolkingsgroep omwille van hun Tsjetsjeense etnie. Daarom kan de loutere Tsjetsjeense origine niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd dat een deel van het aanwezige geweld geen verband houdt met de rebellie die zich in Dagestan manifesteert. Wat de rebellie betreft, dient te worden opgemerkt dat deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak-regio. Sindsdien is er geen sprake meer van een open oorlog.

De huidige situatie kenmerkt zich door een ondergrondse, versnipperde rebellenbeweging met een beperkte slagkracht, die haar acties beperkt tot gerichte aanslagen. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden; dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers ofwel om specifieke redenen gevisieerd worden door de rebellen ofwel het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties; het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen. Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers ondanks een relatieve stijging beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Dagestan niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in Dagestan actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Dagestan aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

#### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van de materiële motiveringsplicht, van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

2.2.1. Waar verzoekende partij de schending van de formele motiveringsplicht inroept, merkt de Raad op dat aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.2. Waar verzoekende partij opwerpt dat haar gehoor op het Commissariaat-generaal bijzonder kort was, *"ongeveer een half uurtje"*, en dat zij nauwelijks de mogelijkheid kreeg om haar eigen asielrelaas te vertellen daar er voortdurend werd verwezen naar het ongeloofwaardig bevonden asielrelaas van haar broer, L. S., stelt de Raad vast dat verzoekende partij in haar verzoekschrift vooreerst zelf voor wat betreft de uiteenzetting van de feiten verwijst naar het verslag van haar gehoor op het Commissariaat-generaal van 16 oktober 2012, dat verzoekende partij op de vraag aan het einde van dit gehoor of zij nog iets wenst toe te voegen niets anders vermeldt dan dat haar broer is getrouwd met een Belgische vrouw en inmiddels zelf de Belgische nationaliteit heeft verworven, dat de aanwezige raadsman op dezelfde vraag ontkennend antwoordt (administratief dossier, stuk 3, p. 8), dat verzoekende partij in het verzoekschrift niet aangeeft welke niet vermelde gegevens verwerende partij hadden kunnen doen besluiten tot een andere beslissing en dat verzoekende partij op generlei wijze ontkent dat zij zich voor haar asielaanvraag beroept op de problemen van haar broer L. S. Door de Raad kan derhalve niet worden ingezien hoe het kort karakter van het onderhavig gehoor zou kunnen wijzen op een niet correcte behandeling door verwerende partij van deze asielaanvraag en om welke reden een langdurig en uitgebreid gehoor *in casu* noodzakelijk zou zijn geweest.

2.2.3. Voor wat betreft het betoog van verzoekende partij, onder verwijzing naar twee artikels, met name *"Dagestan, the most dangerous place in Europe"* van de BBC van 24 november 2011 en *"Dagestan remains the deadliest republic of the North Caucasus"* van *"The Jamestown Foundation"* van 14 september 2012, dat bij aanslagen in Dagestan nog steeds talrijke burgerslachtoffers vallen, oordeelt de Raad dat verzoekende partij op voormelde wijze niet aantoonde dat er in Dagestan een situatie heerst van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet en dat er dientengevolge een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon kan worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verwerende partij, steunend op de *"Subject Related Briefing"* betreffende de *"Russische Federatie/Dagestan – Algemene en veiligheidssituatie"* van 27 februari 2012 (administratief dossier, stuk 13, deel 1) erkent dat er zich nog steeds veiligheidsincidenten voordoen in Dagestan, dat de rebellen er nog steeds actief zijn en dat bij de aanslagen gepleegd door rebellen ook burgerslachtoffers vallen en dit met een relatieve stijging. Verwerende partij vermeldt dat, wat de rebellie betreft, deze in de periode augustus en september 1999 uitmondde in een grootschalig militair treffen tussen de rebellen en de autoriteiten in de Botlikh-, Kadar- en Novolak regio, doch dat er sindsdien geen sprake meer is van een open oorlog en motiveert verder

dat de huidige situatie zich kenmerkt door een ondergrondse, versnipperde rebellenbeweging met een beperkte slagkracht, die haar acties beperkt tot gerichte aanslagen. Hierbij vallen een beperkt aantal burgerslachtoffers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties waarbij het evenmin uitgesloten is dat in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers worden gemaakt. Verwerende partij vermeldt duidelijk dat het aantal burgerslachtoffers enkel plaatsvindt in het kader van gerichte aanslagen uitgevoerd door de rebellen/specifieke acties verricht door de autoriteiten en dat binnen het kader van dit gerichte geweld slechts een begrensde aantal burgerslachtoffers vallen. Verwerende partij komt dan ook terecht tot de conclusie dat de huidige situatie in Dagestan niet van die aard is dat burgers er op veralgemeende wijze slachtoffer zijn van daden van willekeurig geweld. De Raad stelt vast dat verzoekende partij door de verwijzing naar het nog steeds aanwezige geweld in Dagestan – een situatie die niet ontkend wordt in de bestreden beslissing – totaal geen afbreuk doet aan de vaststelling dat er in Dagestan geen sprake is van een open oorlog en de gevechtshandelingen een sterk gericht karakter vertonen. Derhalve wordt de motivering van verwerende partij dat er in de huidige situatie in Dagestan voor burgers niet langer kan gewag gemaakt worden van een 'reëel' risico ingevolge het binnenlands conflict door verzoekende partij niet weerlegd. Ook de door verzoekende partij aangehaalde artikels bevestigen dat het nog aanwezige geweld een duidelijk gericht karakter vertoont waarbij de rebellen de autoriteiten en meer in het bijzonder de politie en de veiligheidstroepen viseren.

Waar verzoekende partij desbetreffend nog verwijst naar een arrest van de Raad van State van 13 februari 2007 met referte 167.754 waar uit het citaat blijkt dat de motivering van de commissaris-generaal steunt op het beperkt blijven van een “soort incidenten” oordeelt de Raad dat deze rechtspraak *in casu* niet dienstig kan worden aangehaald. Immers dient elke asielaanvraag individueel te worden onderzocht en dit rekening houdende met de specifieke omstandigheden in het land van herkomst. De Raad stelt vast dat voormeld arrest de situatie in Afghanistan behandelt en de motivering beoordeelt waarbij in de provincie van de betrokkene een bepaald “soort incidenten” beperkt blijft. De door verzoekende partij bestreden beslissing handelt evenwel over Dagestan waarbij de motivering aangaande het artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet zich in hoofdorde steunt op het uitermate doelgericht karakter van de nog aanwezige gevechtshandelingen. Verzoekende partij toont niet aan dat de omstandigheden die het voorwerp uitmaken van het arrest van de Raad van State identiek zijn aan deze voorkomend in onderhavige bestreden beslissing.

2.2.4. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier februari tweeduizend dertien door:

dhr. J. BIEBAUT,

mevr. K. VERHEYDEN,

De griffier,

K. VERHEYDEN

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

J. BIEBAUT